

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 18. mája 2016 v trestnej veci odsúdeného **M. U.** pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a iné, o sťažnosti odsúdeného M. U. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. októbra 2015, sp. zn. 3 Ntok 2/2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného **M. U.**
sa z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. septembra 2014, sp. zn. 3 T 9/2005, bol **M. U.** odsúdený pri nezmenenom výroku o vine rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. apríla 2006, sp. zn. 3 T 9/2005, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. januára 2007, sp. zn. 1 To 84/2006, pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 s použitím § 35 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 rokov so zaradením do tretej nápravno výchovnej skupiny.

Po vyhlásení uvedeného rozsudku sa prokurátor aj odsúdený výslovne vzdali opravného prostriedku, a preto uvedený rozsudok neobsahoval odôvodnenie z dôvodov v zmysle § 172 ods. 2 Tr. por.

Podaním doručeným Krajskému súdu v Banskej Bystrici dňa 19. júna 2015 požiadal odsúdený opakovane o povolenie obnovy konania z dôvodu použitia asperačnej zásady, pričom návrh na povolenie obnovy konania podal odsúdený naposledy aj 16. decembra 2014,

ktorý však bol uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 4. februára 2015, sp. zn. 4 Ntok 1/2014, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. mája 2015, sp. zn. 3 Tost 6/2015, zamietnutý.

Z obsahu spisu vyplynulo, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. februára 2014, sp. zn. 3 Ntok 2/2013, bola podľa § 400 ods. 1 Tr. por. s použitím ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. povolená obnova konania a zároveň bol zrušený rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. apríla 2006, sp. zn. 3 T 9/2005, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. januára 2007, sp. zn. 1 To 84/2006, a to vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu ako aj všetky rozhodnutia, ktoré na tento výrok obsahovo nadväzujú. Dôvodom pre povolenie obnovy konania bolo výlučne neústavné použitie asperačnej zásady, ktorej nedostatok bol potom odstránený už citovaným rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 17. septembra 2014, sp. zn. 3 T 9/2005.

Krajský súd v Banskej Bystrici na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13. októbra 2015, uznesením, sp. zn. 3 Ntok 2/2015, návrh odsúdeného M. U. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 3 T 9/2005, podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol.

V odôvodnení rozhodnutia Krajský súd v Banskej Bystrici uviedol, že bez akýkoľvek pochybností vyplynulo, že teraz prejednávaný návrh odsúdený oprel o rovnaké dôvody, o ktorých už bolo právoplatne rozhodnuté, a preto jeho návrh na povolenie obnovy konania na neverejnom zasadnutí ako nedôvodný odmietol.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici podal odsúdený prostredníctvom svojho advokáta sťažnosť. V písomnom odôvodnení sťažnosti popísal priebeh predošlých konaní vedených na Krajskom súde v Banskej Bystrici, pričom uviedol, že zastáva názor, že je prinajmenšom polemické, či obsah jeho podania z 15. júna 2015 možno považovať za taký, ktorý je totožný s jeho uvádzanými dôvodmi na povolenie obnovy konania, o ktorých už bolo právoplatne rozhodnuté.

Odsúdený vo svojej sťažnosti uviedol, že má za to, že pri posudzovaní dôvodnosti jeho návrhu na povolenie obnovy konania je potrebné bližšie skúmať a vyhodnotiť skutočnosti, ktoré mieni uviesť na verejnom zasadnutí.

V závere svojej sťažnosti odsúdený navrhol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby na základe preskúmania napadnutého uznesenia a konania tomuto uzneseniu predchádzajúce, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. októbra 2015, sp. zn. 3 Ntok 2/2015, podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil a uložil orgánu, proti ktorému sťažnosť smeruje, aby vo veci konal a rozhodol na verejnom zasadnutí.

Krajská prokuratúra v Banskej Bystrici sa nevyjadrila k napadnutému uzneseniu ani k podanej sťažnosti odsúdeného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného M. U. nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trest.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Podľa § 402 ods. 1 Tr. por. o návrhu na povolení obnovy konania rozhoduje súd na verejnom zasadnutí.

Podľa § 402 ods. 2 Tr. por. odmietnuť návrh z dôvodov uvedených v § 399 ods. 1 môže aj na neverejnom zasadnutí. Z dôvodu uvedeného v § 399 ods. 2 môže návrh odmietnuť na neverejnom zasadnutí iba v tom prípade, ak návrh uvádza tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté, a návrh nanovo podaný je len jeho opakovaním.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní predloženého spisu zistil, že Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol správne a v súlade so zákonom, keď žiadosť odsúdeného zamietol.

V podstate opierajúc sa o tie isté dôvody, pre ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici návrh odsúdeného M. U. zamietol, Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že už z písomného podania musí byť zrejmé, aké nové dôkazy odsúdený navrhuje vykonať, aby mohol súd na verejnom zasadnutí rozhodnúť o návrhu na povolenie obnovy konania, avšak zo žiadosti odsúdeného nevyplývajú žiadne nové skutočnosti, ktoré by opodstatňovali povolenie obnovy konania, nakoľko pre povolenie obnovy konania je potrebné, aby vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu alebo prokurátorovi skôr neznáme a tieto skutočnosti musia sami o sebe alebo so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k inému rozhodnutiu, než akým bolo pôvodné právoplatné rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukázaním na sťažnosť odsúdeného, v zmysle ktorej sa odsúdený dožadoval uvedenia nových skutočností na verejnom zasadnutí uvádza, že sťažnosť odsúdeného je nedôvodná, nakoľko neobsahuje žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ale obsahuje rovnaké skutočnosti, pre ktoré už bol návrh na obnovu konania podaný odsúdeným zamietnutý, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky postupoval pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 402 ods. 2 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje so záverom Krajského súdu v Banskej Bystrici, a to že odsúdený vo svojom návrhu uviedol rovnaké dôvody, o ktorých už bolo právoplatne rozhodnuté, a preto jeho návrh na povolenie obnovy konania bol zamietnutý.

Odsúdený ani v sťažnosti neuviedol žiadne nové skutočnosti, prípadne dôkazy, ktoré by súdu v pôvodnom konaní boli neznáme a ktoré by mohli v kontexte aj s ostatnými vykonanými dôkazmi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhodnotil sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú.

S poukázaním na navrhnutie nových dôkazov Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje aj na rozhodnutie, sp. zn. R 72/1980, podľa ktorého dôkazom súdu skôr neznámym v zmysle § 394 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. por. môže byť okrem dôkazu doteraz nevykonaného

aj dôkaz v pôvodnom konaní vykonaní, ale s novým obsahom, napríklad výpoveď svedka, ktorý v konaní o obnove v podstatných bodoch zmení svoju výpoveď. V takomto prípade však musia byť predmetom hodnotenia aj dôvody, na základe ktorých došlo k obsahovej zmene výpovede.

S poukázaním na rozhodujúcu skutočnosť, že v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania nevyšli najavo žiadne skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste, Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť odsúdeného M. U. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 18. mája 2016

JUDr. Štefan M i c h á l i k , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová